

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 98.

Trettende Sæssion.

40de Møde.

Onsdagen den 18de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Derimod troer jeg, at det vil finde Anerkjendelse og Bifald hos det høitærede Thing, og at navnlig alle de, der med en vis Beklagelse saae Landstutteriet fortrængt — jeg taler ikke her om den Stilling, hvori det var bragt ved Tidernes Ugunst, men om dets Fortrængelse ved Loven — og som lagde Vægt paa den lille Traad, jeg havde opretholdt, ville med Glæde gjensæe Lovudkastet, forsaavidt der deri er givet Regjeringen en med Hensyn til Tallet uindskrænket og af Finantsloven uafhængig Bemyndigelse til at udtage af det nærværende Landstutteri, hvad der kan ansees for skiftet til at forbedre Landets Hesteavl og udstationere disse Hingste, under den Forudsætning — og det er en Forudsætning, som jeg ikke nødtvingen, men af Hjertet tiltræder — at de kunne anvendes til Udstationering Sommer og Vinter med tilbørlig Stald, Røgt og Foder uden Udgift for Statskassen. Men hvad der er endnu vigtigere er, at istedfor den meget tvivlsomme Mulighed ved det frederiksborgske Stutteri at have en saadan Udstationeringsbestand af 20 Hingste, der foreløbigt skulde begynde med 5, har Regjeringen faaet en uindskrænket Bemyndigelse til at udtage fra Stutteriet til Udstationering Alt, hvad den anseer for at være af en saadan Bestaaenhed, at det kan virke noget Godt for Landets Hesteavl i det Hele. Jeg troer, at denne Tanke, som fandt Anklang her, og hvor-

til jeg altid har sluttet mig, nu har faaet en fylldig og fyldestgjørende Form, thi Grunden til, at der efter min Mening overhovedet kan være Tale om, at Staten indtil Videre ikke bør opgive sin Indflydelse paa Stutterivæsenet, er den Omstændighed, at under vore Forhold betaler Hingstehold sig ikke, naar det skal være udmærkede Dyr. Det vil kun kunne bestaae, enten naar der iblandt Rigmænd, der ikke behøve at gjøre sig betalte i Penge, findes saameget Liebhaber for Sagen, at de ville bringe Offere derfor, og altsaa holde udmærkede Hingste for egen Fornøielse, der da ville sprede gavnlig Virksomhed i større eller mindre Kredse, eller ogsaa, naar det bliver Skik og Brug i Landet at betale saa høie Bedækningspenge, at det derigjennem kan betale sig og blive lønnende at holde kostbare Hingste, men det er netop Ulykken, at det er en Forandring, der ikke kan ventes inden føie Tid at ville indtræde. Jeg tvivler ikke om, at der i Landet findes Enkelte, der ville være villige til at drage med deres Hopper 10—12 Mile forat faae dem bedækkede af udmærkede Hingste og betale 5 eller 10 Rd. for Bedækning, men det store Fleertal vil tage, hvad der ligger nærmest, og kun bryde sig om, at deres Hopper blive drægtige. Altsaa, saalænge de, der tillægge Heste, ikke ere villige til at betale ganske andre Priser for Bedækning, end det hidtil har været Brug hos os — jeg vil ikke tale om saadanne fabelagtige Priser, som betales i England, men blot om saa høie, at det kan blive lønnende at holde saa kostbare Hingste, og saalænge det er forbundet med betydelig Udgift og Risiko med Hensyn til Anskaffelsen og med en betydelig aarlig Udgift